

TERME MUNICIPAL DE SANT LLORENÇ DE SON CARRIÓ

* JULIOL DE 1995 * n° 218

* Sant Llorenç des Cardassar * FLOR DE CARD

Polítics

Que molta gent ha perdut la confiança en el polític és un fet que gairebé ningú no s'atreveiria a discutir. Han estat tantes les irregularitats comeses que, dissortadament, està generalitzada l'opinió que quasibé només s'atraquen a la política aquells que hi cerquen un guany personal, sigui de caràcter econòmic, de poder, de relació o de prestigi -encara que aquest darrer sigui molt discutible-, i salvant sempre les excepcions que faci falta. I això a tots els nivells:

Dins l'àmbit local tenim que l'equip de govern de Sant Llorenç està format pels carrioners i pels partits menys votats en el nostre poble, mentre que els que compten amb més simpaties són a l'oposició, i la darrera incorporació de Bartomeu Mestre sembla clar que ja estava tàcitament pactada quan rebutjaren la participació del PSM. Sembla, per tant, que el batle hauria agafat els més dèbils i manejables, que no es descarta que haguessin acceptat l'envit bàsicament pel l'aspecte econòmic.

Si ampliam el cercle fins a la comunitat autònoma, tenim que l'escàndol del túnel de Sóller ha fet canviar la composició del Govern Balear, i encara hi manca Brokerval. En aquest sentit, val a dir que el tema de la financiació il.legal dels partits illencs fa estona que se sospitava i denunciava per part del Diari de Mallorca -i també els de Torcal i Zeus-, però no va tenir conseqüències fins que va saltar a la televisió i als diaris d'àmbit estatal. I ara, com que pot perjudicar l'accés de José Maria Aznar a la Moncloa, els esdeveniments s'han succeït amb una rapidesa sorprenent. Una prova més del poder de la premsa i del poc interès que tenen els polítics envers els seus subordinats.

Passant a tot l'estat espanyol, ens trobam que el Govern del PSOE està absolutament desprestigiad, i nosaltres som del parer que tan el poder com l'oposició tenen la seva part de raó: d'una banda consideram que el PSOE ho ha fet molt malament (FILESA, BOE, Renfe, Creu Roja, Banc d'Espanya, GAL...) i que es mereix perdre el poder; i de l'altra som del parer que hi ha uns interessos polítics -PP-, periodístics -El Mundo- i econòmics -qualcú cobra per filtrar informació i facilitar dossiers-, per fer caure l'actual govern i propiciar el canvi conservador.

I si parlam a nivell internacional, tenim un cas ben a prop, a Bòsnia, on els polítics comunitaris ens han fet empegueir d'esser europeus, perquè si els nazis feren aquell desastre amb els jueus ara els serbis n'estan fent un de semblant amb els musulmans, i l'ONU no és capaç més que de baixar el cap i consentir una injustícia absolutament inacceptable.

Per això, tant si parlam de Sant Llorenç com si ho feim de les Illes, Espanya o Europa, és bastant lògic que la gent desconfi dels seus representants i es decanti de cada vegada més cap a altres moviments no governamentals, siguin ecologistes, humanitaris o simplement d'afinitat d'afeccions.

Flor de Card

Revista d'informació general de Sant Llorenç des Cardassar (Mallorca).

Adreça: carrer de Sant Llorenç, 36.

Telèfon: 569119

Publicitat: Maria Galmés * Telèfon: 569509

Juliol de 1995. Número 218.

Dipòsit legal: 765-1973

Edita: *Associació Cultural Flor de Card*

CIF: G07606185

Imprimeix: *Gràfiques Muntaner* (Manacor)

Director: Josep Cortès i Servera

Consell de Redacció: Felip Forteza

Guillem Quina

Joan Santandreu

Guillem Soler

COL.LABOREN

Josep Cortès	Els bastaixos	Portada
	Tal dia com avui	15
	Això era i no és	24
Antoni Sansó	Sa Punta	3
Guillem Pont	Opinió	4
	Trobada d'animació	10
	Els 4 clotets	10
Serveis Socials	Acomiadament	5
Ignasi Umbert	El nou equip de govern	6
Ramon/Jaume	Pep Cerdà	7
UM	Opinió	8
PSM	Opinió	9
Luana Dogwiler	Lira d'or	11
Mònica Pons	Recerques	12
Jaume Galmés	Rosalía	13
Emili Trapero	Cesare Pavese	14
Pere J. Santandreu	Coses a dir	15
Maria Bel Pont	Biblioteca	19
Maria Bel Sanxo	Centre de vacances	20
	Horticultura ecològica	21
Guillem Mesquida	Nuclears, NO	20
Maria Galmés	Si lleu...	22
	Comptabilitat	
Xesc Umbert	El temps	23
Isabel Nicolau	Distribució	

Sa Punta: ja fa deu anys

Antoni Sansó

Record amb molta satisfacció i alegria aquell 17 de juliol de 1985, quan el Parlament de les Illes Balears aprovava per unanimitat la proposta, presentada pel PSM, de protegir sa Punta de n'Amer.

Acabava així una lluita començada quan va entrar el projecte d'urbanització dins l'Ajuntament, el mes d'agost de 1984.

Record també molt bé com durant un any vàrem lluitar molt fort els qui consideràvem que ja n'hi havia prou de destrucció a la nostra Illa. El PSM, el GOB, Flor de Card... ens vàrem omplir de coratge i ens vàrem contagiar d'una utopia i un optimisme que en tot moment ens va acompanyar i ens va fer mantenir sempre l'esperança que Sa Punta de n'Amer no seria urbanitzada, malgrat molta gent ens repetís una i altra vegada que no hi havia res a fer.

Aquella declaració com a Àrea Natural d'Especial interès implica que tota Sa Punta és sòl no urbanitzable d'especial protecció.

Però amb això no n'hi ha prou. Veig amb molta preocupació com van passant els anys sense que l'administració, tant autonòmica com municipal, sigui capaç de dur endavant una gestió per a tota l'àrea natural, que eviti la seva degradació. Cal un desenvolupament de la llei de protecció de Sa Punta de n'Amer, que encara ningú no ha duit a terme.

La pressió humana es comença a fer preocupant, la brutícia poc a poc va cobrint i substituint les plantes, una teranyina de camins s'estén, empobriment la vegetació. La seva conservació és avui molt urgent.

Record també la impotència d'aquell 18 d'agost de 1986 davant un foc assassí de tants d'esforços i il·lusions. Sa Punta de n'Amer altre cop en perill i altra vegada era molta la gent que la volia salvar. Aquell horrible incendi provocà la pèrdua de gairebé un terç del bosc de Sa Punta.

Sens dubte falta encara molt perquè aquella satisfacció i alegria de fa deu anys sigui completa. Per això, cal continuar la lluita per conservar i mantenir l'espai natural més valuós de la costa llorençina.

Malgrat el caràcter privat de l'àrea, cal trobar una fórmula que uneixi els punts de coincidència i que permeti la satisfacció de tots.

Calen uns mitjans tècnics, econòmics i humans, que lògicament no ha

de posar la propietat que ja permet, des de fa molt de temps, el pas i la circulació de persones, convertint Sa Punta de n'Amer en el pulmó i lloc de passeig de milers de veïnats i turistes que poden disfrutar d'aquest espai, del seu paisatge i de la seva tranquil·litat.

Cal seguir treballant i reclamant a l'administració:

- Una repoblació forestal de les àrees cremades.

- Una infraestructura antiincendis integrada en el paisatge.

- Una instal·lació de papereres i neteja periòdica.

- La supressió dels usos degradadors.

- Unes mesures que afavoreixin la fauna autòctona.

- Una senyalització de la protecció de l'àrea.

- Uns cartells informatius dels elements més interessants.

- Uns itineraris amb l'objectiu de peatonitzar totalment Sa Punta.

- Unes publicacions informatives.

- La potenciació de visites escolars.

- Un servei de vigilància i manteniment.

- Una protecció especial a les delicades, fràgils i cada volta més escasses comunitats dunals...

SOBRE LEGAL.LITATS I IL.LEGALITATS

Hi ha la creença popular que *qui compta, s'erra*, en el sentit que solament es pega sobre el dit aquell que utilitza un martell. Igualment, quan algú escriu uns mots s'exposa a l'equivocació. Sense anar més enfora, en el darrer escrit que vaig fer sota el títol "Bàsquet, 1994-95", i de banda les possibles errades de contingut que em fan suposar determinats fets, vaig cometre l'error de confondre els mots *senior* i *junior*. Si no hagués escrit res, segur que no m'hagués equivocat.

I en aquest context d'errada involuntària i sense transcendència vull situar les paraules de n'Antoni Sansó quan a l'article "Flor de Card" assenyala "(els primers 33 eren il.legals, i quan la legalitzaren obligaren a tornar començar la numeració)".

Entre altres coses perquè, si la memòria no em falla, el canvi de numeració s'esdevingué motivat pel registre de capçalera, una condició que, segons l'artista que ens va vendre la idea -i això de "vendre la idea" no sé si es podria trobar mai més ben dit-, era una condició no obligatòria però "convenient" si no es volia que algú d'aquí o d'altra banda pogués publicar una revista amb el mateix nom i tipus de lletra. En definitiva, un registre de marca.

Altrament, si no suposàs això, hauria de demanar a n'Antoni que explicàs públicament els criteris diferenciadors que ha utilitzat per analitzar la il.legalitat dels trenta-tres (que crec que són trenta-quatre perquè n'hi ha una sense numerar) primers números de Flor de Card.

I és que sobre el tema de legal.litats i il.legalitats, potser tenc la pell una mica massa fina. Potser n'estic excessivament sensibilitzat per diversos motius (que no vénen al cas), però just sentir-ne parlar ja em fa calfreds i em posa a la defensiva.

No pretenc justificar la il.legalitat, malgrat pensi que es difícil tirar la primera pedra amb honestedat, però estic convençut que:

a.- En una situació "normal", mai no es presenten qüestions simples que es puguin catalogar fàcilment. Les taxonomies sempre es fan per aproximació, car de tots és sabut que entre el blanc i el negre es poden presentar grisos de manera gairebé infinita.

b.- Ara i aquí hi ha una tal maranya de lleis, normes i reglaments que, malgrat intenti caminar honestament, sempre es pot extrevenir que un es passi una mica de la retxa permesa. (Solament un exemple: les limitacions de velocitat).

c.- Mentre no es demostrï el contrari, i això és un guany recent de la societat moderna, cal creure amb la presumpció d'innocència. En tot cas la no conformitat o la contrarietat amb la llei ha d'esser determinada pel poder judicial.

d.- Dissortadament massa vegades s'utilitza el mot de forma banal per justificar postures personals o accions a realitzar.

De totes maneres crec que el que importa és el fons de les coses, i és aquest cas i com també diu n'Antoni la capacitat d'engrescar i de transmetre valors i il.lusions que té la revista.

EN MATEU I ELS ALTRES

El nou consistori ja ha començat a caminar. I sembla ésser que, al manco les persones que per motius laborals es troben més a prop del poder, ja han notat certs canvis en la "manera de fer".

D'entrada cal assenyalar que en Mateu "de sa caseta" reuneix els requisits imprescindibles que exigeix el dipòsit de la confiança. Cal reconèixer que tenim un batle amb un perfil i un bagatge esperançadors. Sí, en Mateu -si vol- pot ésser un bon batle.

I per què faig aquesta afirmació tan gratuïta? Primer perquè tothom necessita un marge de confiança. I segon perquè alguns dels indicadors així ho manifesten:

Primer: Ningú no dubta de la seva capacitat de gestió. A més d'haver-la demostrada éssent el batle de Son Carrió, és de tots conegut que és detallista, que segueix els temes personalment i que no deixa que es morin. (L'increment de vots, o el vots que obtingué a Sant Llorenç en podrien ésser una altra prova).

Segon: En haver estat molt a prop del poder alguns anys, -malgrat el concepte d'experiència sempre resulti un terme relatiu- fa que pugui conèixer a fons els quefers -i els perills- de la vida municipal llorencina.

Tercer: Té una bona capacitat d'aguant. Sap beure els cops. I això segons diuen és fonamental en la vida de qualsevol polític. Ja ho demostrà públicament el dia de la taula rodona i ho va confirmar al llarg de l'entrevista de la proppassada revista.

Quart: També se li ha de pressuposar una personalitat oberta, car després del pas en fals del famós pacte s'ha sabut refer. Ha oferit part del poder a la resta de llistes (no puc assegurar si a "totes"), cosa no gens habitual, a dir ver no record que s'hagués fet mai. Envit acceptat solament per na Jerònia (PSOE) i en Miquel (UM), però esbucant d'aquesta manera les sospites de possibles i amagades conivències amb els companys anteriors.

Cinquè: I a manera d'afegit, també cal

assenyalar que disposa d'una formació de base superior a la mitja dels conciutadans, el que segurament li permetrà poder atendre amb soltura el dia a dia, les situacions quotidianes.

Però obviament no ens hem d'enganyar, el govern no serà fàcil. Malgrat haver superat els primers moments de confusió, l'equip de govern no és majoritari i queden encara molts d'interrogants a resoldre, la majoria dels quals anirà clarificant el temps.

Ara i aquí n'hi ha dos que poden sem

blar fonamentals i preocupants (i vull recordar que preocupació no és sinònim de falta de confiança):

Serà el batle de tots? És a dir, seran tractats tots els habitants del terme per un igual, tant a l'hora de rebre com a l'hora de donar? Obviament no faig referència a les, en un principi, mal comentades diferències entre llorencins i carrioners, sinó a la capacitat de mantenir la independència enfront del que algú ha nomenat "poders fàctics de la costa". A dir ver i per la reacció enfront del desgraciat tema dels cinc morts a Sa Coma, no sembla que es

deixi voltar cama fàcilment.

Cercarà constantment el diàleg poble-Ajuntament? O s'asseurà a la fàcil cadira de la prepotència? De banda un bon equip de consulta i recolzament sembla que des d'una perspectiva de democràcia entesa com alguna cosa més que eleccions cada quatre anys és bàsica aquesta comunicació constant. Comunicació que no s'ha de confondre en "donar periòdica informació" i que, almanco des de l'any 79 ençà i des del poder, -s'haguin definit com a progressistes o conservadors-, encara no s'ha encetada.

Guillem Pont

Acomiadament de la regidora de Benestar Social, Sra. Bàrbara Genovart

El passat dia 16 de juny, hores abans d'abandonar definitivament el seu càrrec dins l'Ajuntament de Sant Llorenç, que era el de regidora de Benestar Social i Relacions Institucionals, na Bàrbara Genovart Adrover es va voler despedir formalment del personal dels serveis socials que treballava directament amb ella durant el temps que ocupà dit càrrec.

La trobada fou a la recentment estrenada casa de ca s'Escaleta, lloc on s'ubiquen els diferents serveis que conformen l'àrea socioeducativa i cultural del nostre Ajuntament. La regidora dirigí unes paraules senzilles d'agraïment cap al personal dels serveis socials per les experiències viscudes i la tasca realitzada conjuntament, i es disculpà per les possibles errades comeses tant a nivell tècnic com personal, així com també ens desitjà sort, i una major consolidació i millora dels serveis socials.

A l'esmentada trobada hi assistiren na Maria Bel Sanxo (cap de l'àrea), en Pep Galmés (treballador social), na Joana Pascual (treballadora familiar), na Margalida Nebot i na Catalina Sanxo (auxiliars de la llar); no pogué assistir-hi n'Antònia Calafat (auxiliar de la llar de Son Carrió). Veure fotografia adjunta.

Des d'aquestes línies volem destacar la voluntat que manifestà en tot moment la ja ex-regidora de Benestar Social, i despedir-nos d'ella desitjant-li molta sort.

Gràcies.

Serveis Socials

Viatges Ultramillor

Agència de viatges del grup A, títol 999

Carrer del Sol, 19
Tel. 585720

Cala Millor (Mallorca)

El nou equip de govern

Ignasi Umbert

Després de la sorprenent ruptura del pacte signat poc abans de l'elecció de batlle, l'anunci de la formació del nou equip de govern demostra un canvi de 180° en el posicionament del grup guanyador de les passades eleccions: es passa d'una opció clarament dretana a una de centre-esquerra, amb un component nacionalista; d'una opció composta pel PP, GISC, GLL i CB, es passa a una composta per GISC, UM i PSOE; la veritat és que el canvi és radical, però la postura del GISC de rompre el pacte amb els grups abans esmentats també ho va esser, per tant hem de considerar lògic aquest canvi del GISC.

Ara bé, les preguntes són: per què s'ha conformat un equip minoritari? Quines han estat les postures formals dels grups, ja siguin PP o PSM, per no entrar a formar part d'aquest nou equip de govern municipal? Quina ha estat l'estratègia d'aquests grups? Tant han demanat perquè fos impossible arribar a un acord? Hi ha hagut l'estratègia de forçar la corda per veure si es rompia? Han pogut més els interessos de grup que els del poble? Han aparegut els fantasmes independentistes d'algun nucli llorençí? Hi ha hagut algun resabi dels qui aspiraven a la batlia i no la varen obtenir? O és que es varen fer por

de no poder dur la barca endavant, tenint en compte el gran deute municipal? Són moltes les preguntes que es poden fer, i entre totes elles una resposta em sembla clara: han pogut més els interessos de partit que els del poble. Ara bé, això és legítim, perquè la política és així, encara que pens que algun grup hauria d'haver fet un mica d'esforç, tal com s'ha fet a altres indrets, per aconseguir un govern municipal ample i sòlid, capaç de dur endavant la gestió de municipi. I és una llàstima que es perdi aquesta oportunitat, després d'haver-se desgatinyat dient lo malament que ho havia fet l'anterior equip de govern, i ara que tenen l'oportunitat de participar en el canvi que demanaven, ha bastat una bufada de vent perquè del que havia dit no en quedi màcula.

Però això no és tot, ara tenim un equip minoritari, grups que a l'anterior legislatura no foren capaços d'aturar la política que deien impresentable i deixaren governar durant més de dos anys l'equip de govern que aleshores hi havia, ara, en el primer ple ja li presenten batalla, ni tan sols li donen els cent dies de gràcia que normalment es concedeixen als nous governs; sembla que el refrany castellà, que diu que *el gos de l'hortolà, ni menja ni deixa menjar*, és una realitat. No és l'equip que el nostre ajuntament ha de menester, i no per la manca de vàlua dels seus membres, sinó per la situació econòmica en què es troba. Es fa necessari un equip ample i amb ganes de fer feina, que ara, a l'hora d'escriure aquest article, no hi és. Això,

segons pareix, no ha estat possible, no sé si per culpa d'uns o dels altres, però segur que seria bona una ampla majoria; les posicions personals i polítiques de cada grup han dificultat aquesta possibilitat, i és una llàstima.

Però així i tot hem de confiar que les aigües tornaran al seu jaç, que cada grup assumirà el paper que li han atorgat dins aquesta opereta que és la política municipal, que el seny s'imposarà i que si en el CIM han estat capaços d'assumir la realitat de la possibilitat d'una nova manera de fer les coses, havent renunciat a postures ja preses amb el cost polític que això suposa, per què a Sant Llorenç no es pot tenir aquest comportament? La veritat és, n'estic ben segur, que els nostres conciutadans ho agrairien i el poble en seria el gran beneficiat, val la pena no desaprovechar aquesta oportunitat, abans que ja sia massa tard.

Crèc que la postura d'Unió Mallorca és un exemple que s'ha de valorar, no per les cotes de poder que ha obtingut (a dir veritat no es poden considerar excessives), sinó per la serietat amb què ha assumit la seva promesa electoral de fer feina per al poble, fos a l'àrea que fos i amb el batlle que fos, possibilitant que l'entrada d'altres grups dins l'equip nou de govern no fos dificultosa.

Tan sols em queda desitjar sort al nou equip de govern, i que pensi que els importants no són ells sinó el poble. Si així ho entenen segur que aconseguiran l'objectiu de dur la barca endavant.

HERODIA
Genève
Agència Oficial

Joieria García Lis

els ofereix la col·lecció
en exclusiva per Sant Llorenç
de rellotges en or de 18 k

Herodia Genève

amb certificat de garantia suïssa
GARCIA LIS
sempre oferint articles de qualitat

C/. Major, 47 * Tel. 838351 Sant Llorenç

Entrevista a Pep Cerdà Tomàs, diaca de Mallorca

Fca. Ramon i Nofre Jaume

Josep Cerdà i Tomàs va néixer a Porreres fa 33 anys. És el major de tres germans. Va cursar l'EGB a Porreres a un col·legi religiós, i BUP i COU a Lluçmajor. Va complir el servei militar i després començà a fer feina com auxiliar de farmàcia, fins que va entrar al seminari.

A rel de la mort del seu pare començà a reflexionar sobre el fet de viure i morir, cercava una resposta, tenia inquietuds per trobar una explicació a la vida. Començà a integrar-se dins grups parroquials i de joves cristians per anar coneixent el missatge i la persona de Jesús i anar madurant, fins que va optar per Jesús (va tenir una crida, cosa impossible de comprendre si no has experimentat Jesús).

Dia 10 de juny reberes l'ordenació del diaconat de mans del bisbe de Mallorca, què va representar per a tu aquest fet?

Confirmar tota la meva educació cristiana i el procés que durant sis anys he fet al seminari. Significa, també, que jo volia ésser capellà, però l'Església en general em responia que jo podia ésser capellà.

L'ordenació la vares rebre amb altres companys; éreu companys de curs o esperau a ser uns quants per rebre-la?

No, eren companys de curs. En el meu varen entrar onze alumnes, i finalment només en quedaren vuit. Varen ésser sis els qui reberen el diaconat, perquè els altres dos eren menors de 25 anys i el rebran a l'octubre.

Això suposa més responsabilitats?

Sí, ara ja no soc seminarista, ja no estudii i ja no només vénc els caps de setmana a fer la confirmació o ajudar a don Joan; ara ja m'he d'integrar dins la comunitat cristiana de valent, fent altres serveis que abans no podia fer; ara puc fer-ho tot manco presidir l'eucaristia i confessar.

Quines són les passes a fer per arribar fins aquí?

El primer, ésser creient, tenir Fe, respondre afirmativament a la crida de Déu i optar per seguir el procés de formació amb totes les seves conseqüències, on et formes a tu mateix amb l'ajuda d'altres persones o columnes, estudi, pregària, viure amb comunitat, pastoral (tenir contactes amb la vida de parròquia).

Vares rebre influència per part de la

teva família?

Molta, ja que la meva família és religiosa, i això em va ajudar a què jo un dia respongués l'opció per mi mateix.

Quant de temps et queda per ordenar-te sacerdot?

Uiiii!! Molt poc. L'ordenació serà entorn de Nadal, o bé pel desembre o pel gener. Encara no tenim res concretat, ni lloc, ni si ho farem tot sis junts...

Creus que ara hi torna haver més gent al seminari?

Torna ressorgir, però molt poc, i hi torna haver inquietuds. Hi ha cursos amb molta gent i cursos amb no tanta. No hi ha la gent de fa 30 anys perquè cada moment històric és diferent, i ja no hi ha aquells seminaris de 200 persones on hi havia una mentalitat pròpia de l'època. Avui la mentalitat ha canviat i la manera de viure és una altra i repercuteix a tots els àmbits. Per exemple, avui en tots els camps hi ha una manca de compromís, el compromís fa por, ja sigui en el matrimoni com amb una feina... El voler ésser capellà és un compromís per tota la vida.

Tots els qui entren en el seminari, arriben a ésser capellans?

No, perquè són sis anys de procés de formació on vas madurant la teva opció d'ésser capellà, o si realment vols ésser una altra cosa; per això n'hi ha que ho deixen o es decideixen per un altre estil de vida religiosa. De totes maneres, hem de pensar que a Mallorca la mitjana d'edat dels capellans està en els 60 anys, hi ha més capellans d'edat que no joves i els

que entrem no bastam enfront de les jubilacions que hi ha, per això el nostre bisbe i els formadors del seminari insisteixen tant en les vocacions, perquè hi ha, de fet, molts de joves que s'ho plantegen però després no donen la passa.

La gent jove de Mallorca, se vol comprometre amb el servei a la comunitat cristiana. Què en penses?

Pens que el nombre de joves i d'adults és insuficient. El paper del seglar que s'intenta impulsar no s'ha arribat a aconseguir del tot, ja sigui per culpa dels propis capellans, ja sigui pels seglars mateixos. Més concretament, els joves, la separació generacional (nins, joves, adults, vells...) que pateix la societat actual també repercuteix dins la societat cristiana.

Què destacaries de la teva convivència dins la comunitat llorencina.

Vaig ser destinat aquí els caps de setmana amb l'eix pastoral, per ajudar a les tasques laborals i aprendre un poc així com ha d'ésser la vida d'un capellà; per tant, m'ha ajudat molt dins l'etapa de formació. Les meves tasques han estat especialment amb nins i joves, i puc dir que he après més jo del que pugui haver ensenyat. Sempre ha estat una comunitat que m'ha empès a seguir la meva opció cap a Jesús i on m'he sentit molt ben acollit.

Des d'aquí volem donar l'enhorabona a tots els altres sis diaques de Mallorca que juntament amb en Pep varen rebre l'ordenació, sobretot a en Toni Amorós, que també va estar aquí, i a en Pep (Padre roquero). Enhorabona!!!

UM: en compliment de la nostra promesa electoral

Després de les eleccions del passat dia 28 de maig, on la ciutadania llorencina va voler, de qualque manera, que tots el partits que es presentaren a les eleccions municipals tinguessin representació al consistori llorencí, i atès que hi va haver un partit que va aconseguir un recolzament prou important per assumir la iniciativa de formalitzar un equip de govern per dur endavant la tasca de gestionar el nostre ajuntament durant els propers quatre anys, aquest grup va ésser indubtablement: el Grup Independent de Son Carriò (GISC).

Unió Mallorca, fidel als seus postulats fets durant la campanya, i al seu posicionament polític moderat com a partit nacionalista de centre que és, de col.laborar en la governació del nostre municipi, ja fos formant part d'un govern de centredreta o de centre-esquerra. Per Unió Mallorca el que importava -i importa- era el compliment de la promesa feta durant la campanya electoral, i que era aquesta: si Unió Mallorca obtenia recolzament suficient, es comprometia a donar participació a tots els grups que volguessin participar en la gestió municipal; si, pel contrari no teníem aquest recolzament, Unió Mallorca estava disposada a ajudar al grup que ostentà la batlia, perquè la governabilitat del nostre ajuntament

quedàs assegurada.

Baix aquests conceptes, Unió Mallorca ha acceptat la convidada del grup que sustenta el batle de treballar per al nostre Ajuntament, assumint el nostre compromís electoral. I no tan sols això, Unió Mallorca ha fet un considerable esforç polític per facilitar aquesta governabilitat, renunciant a cotes de poder municipal que atès al nombre de vots obtinguts hagués pogut demanar, a fi de no ésser un obstacle per la conformació d'una majoria lo suficient ampla per poder tirar endavant, per això Unió Mallorca no va exigir de l'equip que ostenta la batlia aquelles àrees de treball que poguessin ésser motiu de lluita política entre els altres possibles components de la majoria que es volia formar. Però dissortadament aquest esforç polític no ha tingut l'acollida que ens hagués agradat, si bé esperam que el seny s'imposarà i ben prest aquest govern minoritari d'avui es convertirà en majoritari.

Unió Mallorca pensa que s'ha de fer un esforç per intentar aconseguir aquesta majoria, si no volem que els interessos polítics partidaris se sobreposin als generals. Pensam que això seria molt dolent per al nostre poble. Estam disposats a fer aquest esforç, però sense perdre la digni-

tat ni la independència que com a partit democràtic volem mantenir, perquè creiem que la nostra renúncia ha estat prou important: basta mirar les àrees de treball que gestionarà Unió Mallorca (esports, agricultura i policia) per donar-se compte de quina ha estat la nostra posició i el nostre talant, que sens dubte no ha estat altre que treballar per al nostre municipi, tal com ho havíem promès.

Amb aquestes premisses, Unió Mallorca ha acceptat formar part de l'equip municipal, perquè hem cregut que el més important és el nostre poble, perquè pensam que una vegada acabada la lluita electoral el que cal és fer feina, ja sia a l'equip de govern o a l'oposició. El que no cal és fer oposició tan sols per fer-ne, perquè si això fos així, de segur que es cometria un gran error. Per això desitjam que el seny s'imposi i que cada un dels qui formen part del nostre Ajuntament reflexioni i pensi amb els interessos generals del nostre poble abans dels seus propis de grup, així ho ha fet Unió Mallorca, perquè aquesta era una promesa electoral i perquè els interessos del poble estan per damunt dels del partit.

Unió Mallorca - Sant Llorenç

CAMPSA

té el gust de comunicar a tots els llorencins
que la gasolinera de la carretera de Palma,
que disposa de tota casta de carburants,
ja està oberta al públic.

Cra. Palma-Artà, km 55

El punt de vista del PSM

Com a continuació de l'escrit del mes passat i seguint amb la tònica d'una total transparència dels nostres actes, els del PSM volem informar de les passes que hem donat aquest mes de cara a una hipotètica formació de l'equip de govern.

Després d'haver-ne parlat amb el nostre grup i a petició del batle, ens reunírem amb els representants del GISC, als quals manifestàrem que només participaríem a les converses si també hi assistien els representants del PSOE i UM, perquè consideràvem que cap partit no havia de fer res d'amagat dels altres. Molt al seu pesar accediren a la nostra petició i convocaren una reunió per l'endemà.

En aquesta reunió posàrem set condicions per participar en el govern del municipi, condicions que volem explicar d'una en una per fer front als malintencionats rumors que altres partits, sobretot el PSOE, han pretès escampar sobre la nostra postura. Són aquestes:

1.-Per les raons esmentades a l'escrit del mes anterior, **només estàvem disposats a formar govern amb UM, GISC i PSOE**, partits amb els quals creïem ens unia -més tard comprovarem que equivocadament- un cert sentiment nacionalista o progressista.

2.-Cada àrea de gestió havia de tenir **competències sobre tot el terme municipal**. Si, com diu el batle a l'entrevista del mes passat, "cal fer un programa de gestió per a tot el municipi", no té sentit que hi hagi un delegat de Son Carrió i un altre de la zona costanera que se'n cuidin de TOTS els aspectes d'aquells nuclis urbans. La policia, la brigada, l'urbanisme, la cultura, la sanitat, l'esport... només han de tenir un encarregat, no un a cada nucli urbà. Aquest punt fou la trava més important de cara a aconseguir un acord amb els carrioners.

3.-Tots els partits integrants del pacte **haviem de tenir un representant a la**

missió de Govern. Perquè és allà on es prenen la major part dels acords. Si tots hi eren presents estava garantitzat que cap grup no tingués majoria, i cada partit hauria de comptar amb els altres a l'hora de prendre una decisió. Amb aquests dos darrers punts quedava garantida l'estabilitat del pacte de govern.

4.-Per a Dolores Sánchez demanàvem les comissions de Cultura i Festes, perquè està molt relacionada amb els joves i amb diverses associacions del poble, i pensàvem que comptaria amb un bon recolzament per desenvolupar la seva tasca.

5.-Per a Antoni Sansó demanàvem les comissions d'Urbanisme i Manteniment. Ja que no havíem aconseguit la batllia renunciàvem a sol·licitar-la durant dos anys, com ens havia insinuat Mateu Puigròs feia unes setmanes, i haurien aconseguit Miquel Vaquer i Mateu Domenge si no s'hagués romput el pacte. Volem recordar que cap d'aquestes àrees havia estat sol·licitada ni pel PSOE ni per UM.

6.- I com que aquestes són dues comissions -sobretot la primera- que exigeixen molt de temps, proposàrem que n'Antoni tingués dedicació exclusiva, igual que el batle.

Cal fer esment a aquesta petició per evitar males interpretacions. A l'anterior legislatura tant en Mateu Puigròs com en Bartomeu Mestre, per posar dos exemples, se'n duïen cada mes als voltants de les 175.000 ptes., i només estaven obligats a passar un parell d'hores per l'Ajuntament. Amb la dedicació exclusiva n'Antoni hagués cobrat unes 220.000 ptes. però hi hauria dedicat la jornada completa. La diferència, per tant, és molt petita si ens atenim al fet que hi hauria dedicat més del doble de temps.

7.- Si el que havia tingut més vots era el batle, pensàvem que era just que el segon més votat fos el segon batle. Aquest punt va xocar amb les ambicions de Jerònia Mesquida, que també volia esser la 1ª tinent de batle, tot hi haver estat el partit menys votat a Sant Llorenç.

Com podeu comprovar, d'aquestes set condicions n'hi havia tres que afectaven tots els regidors de l'equip de govern, i quatre que eren exclusives del PSM. Idò

així i tot la nostra proposta no fou acceptada perquè consideraven que demanàvem massa. Però, què era inacceptable per part dels altres grups? Bàsicament dues coses: que tots els regidors tinguessin competències a tot el municipi i que volguéssim tenir el segon batle.

A rel de tot això va passar el que tots sabem: els carrioners formen govern minoritari amb Unió Mallorquina i el PSOE, de manera que el batle de Sant Llorenç és carrioner, el delegat de Son Carrió és carrioner i el delegat de la vorera de mar és carrioner; els tres partits més votats a Sant Llorenç (PSM, PP i GELLO) estan a l'oposició; a la comissió de govern tenen majoria els carrioners (n'hi tenen dos i el batle tomba la balança en cas d'empat); les àrees d'urbanisme, obres, turisme i manteniment estan en mans de carrioners... Per al PSOE i UM era excessiu que el PSM tingués les àrees que demanava, però estan completament d'acord en què les tinguin els carrioners.

I què podem esperar per al futur? Que així com els carrioners tenen gairebé tots els vots a Son Carrió, també els tinguin a la zona costanera (que és per on més creix el municipi), ja que ningú més que ells farà feina de gestió a la vorera de mar, i que a les futures eleccions municipals els llorencins els hàgim de tornar demanar per favor que ens deixin un lloc de segona fila a l'equip de govern. I tot gràcies a què PSOE i UM no han exigit un mínim de dignitat per als seus representants.

Els del PSM també haguéssim pogut comandar dins les àrees d'Urbanisme, Cultura i Festes, si haguéssim renunciat a gestionar tot el terme municipal, però consideram que un partit que mira cap al futur no pot consentir que els llorencins se'n cuidin només de Sant Llorenç mentre que els carrioners ho fan de tot el municipi. Per aconseguir una parcel·la de poder no estam disposats a renunciar a allò que consideram just. Si altres partits ho volen fer que ho facin, però ja arribarà el dia en què els seus votants els retrauran l'ús que han fet de la confiança que en el seu moment els donaren.

La trobada de grups d'animació infantil

Guillem Pont

Ja he esmentat altres vegades que el mes de juliol moltes vegades em sembla màgic. Fonamentalment derivat de les colònies i el seu entorn, adesiara s'estrevenen una mena de fets singulars, especials que deixen petjada en l'ésser.

Gran part de les petjades s'esdevenen al llarg del procés -a vegades curt però intens- de comunicació profunda entre diverses persones. Allò tan manegat, però alhora poc usual, d'anar-se obrint lentament als altres fins adonar-te que sota la roba sempre hi ha una pell, i sota la pell sang, carn, ossos i vísceres, i entre aquestes un cervell d'immensa complexitat.

Quan n'Antoni Gomila, amb la seva usual força de convenciment i optimisme ens plantejà la seva idea de muntar, juntament amb els seus companys d'Aranyes i en Lluís Gili, una primera TROBADA DE GRUPS D'ANIMACIÓ INFANTIL DELS PAÏSOS CATALANS, em va semblar ben ambiciós. Però vaig pensar que era una manera d'aplicar els seus coneixements en el món de les relacions públiques apresos durant varis anys a Girona, i que amb temps i paciència se'n sortiria bé, per què no? Però quan em digué que

la cosa estava pràcticament enllestida, que era cosa de dies i que havien pensat que aquests grups podrien romandre i menjar a Ses Sitges, em vaig assustar. Sí, podria estar bé, però, i com ho feim?, tenim al·lots, ens falten matalassos... quan hi ha il·lusió i mans res no resulta impossible, amb un tres i no res es van solucionar els problemes; solament una seriosa recomanació: ningú no havia de venir a Ses Sitges enganyat, s'ofereix el que hi ha. Així de simple.

Primer arribaren els de Catalunya nord -en Ramon Gual amb una guitarra i en Joan Miquel amb el violí- i els gironins -en Jordi Tonetti i els seus animosos companys d'El crostó-els nyitus-. Havien d'actuar a Sant Llorenç però no hi vaig baixar, és a dir, no vaig seguir directament l'actuació, però solament de sentir els comentaris i, sobretot, el to dels nins, vaig deduir que es podia parlar d'èxit i d'espectacularitat. I per uns moments em vaig penedir de no haver-los pogut conèixer sobre l'escenari versionant les velles

i conegudes cançons infantils d'arrels populars.

El que sí vaig poder assaborir va ésser la sobretaula del sopar: els comentaris, les bromes, les dances... i la capacitat d'improvització i d'aportar ritmes em parlaren de salut, de transparència, de professionalitat i de generositat.

I el sendemà arribaren en Paco Muñoz i els tres músics valencians, amb un altre estil, un altre bagatge, però amb la mateixa transparència, professionalitat i generositat.

Amb uns i altres solament rampallades de comunicació, però s'intueix la sintonia personal, el convenciment de què seríem capaços de treballar plegats en algun o altre camp i que ens arribaríem a estimar.

Una sintonia, un convenciment que no s'intueix cada dia.

Ara, passats uns dies, i amb la perspectiva del temps, hom s'adona que vam viure uns bells moments de felicitat.

Gràcies a l'amistat amb n'Antoni, i a l'existència de Ses Sitges, ens vam atracar per uns moments a l'eterna utopia. Quina sort que tenim!

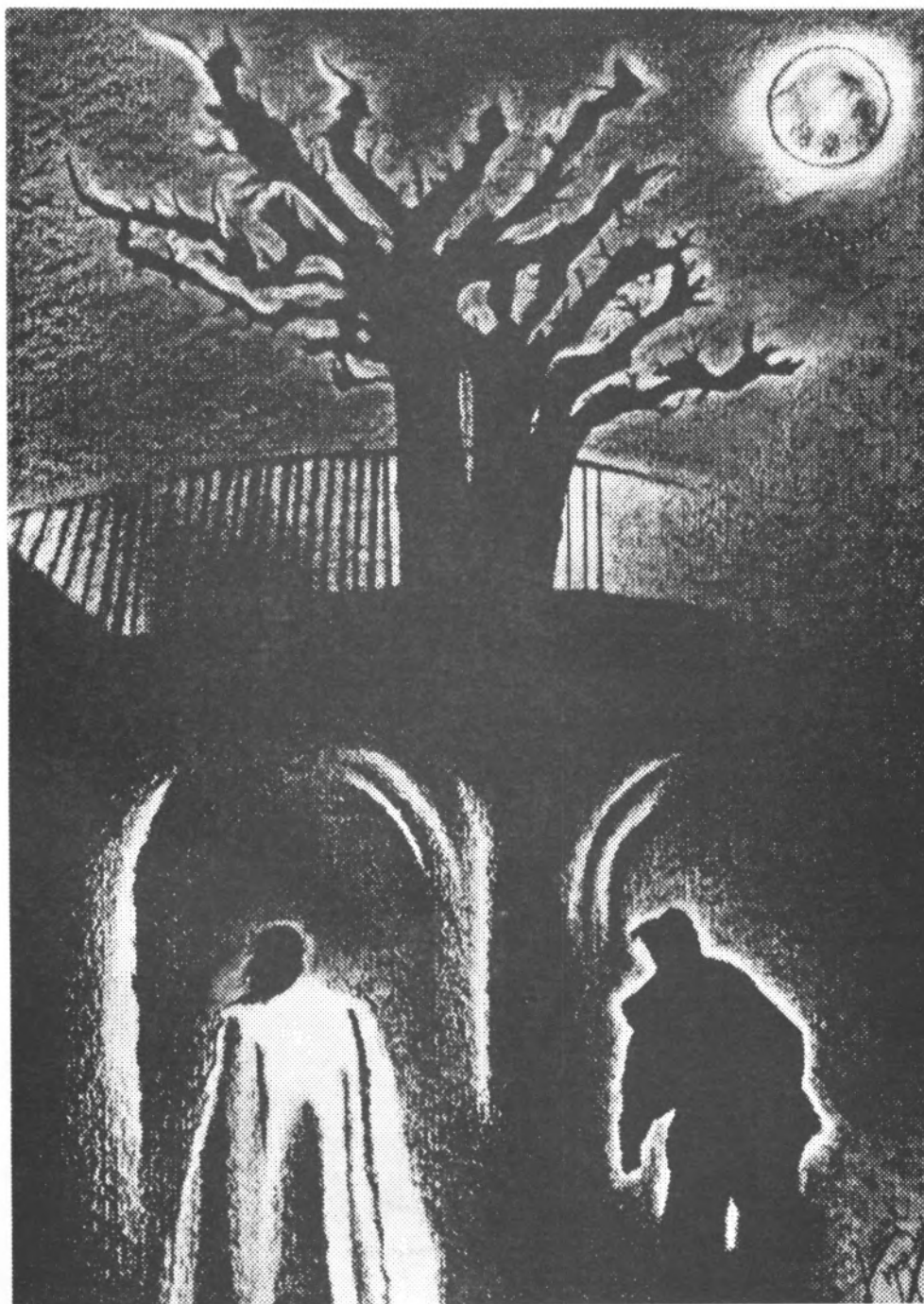

LIRA D'OR

Juliol de 1995

Coordina: **Jaume Galmés**

"Em cridàveu, amo?"

Luana Dogwiler

...RECERQUES

Mònica Pons

BETELGHEUSE

T'estimo quan el dia comença a despertar,
 quan la nit espurneja els estels incipients...
 I ets allà, llunyà,
 l'estel que vola i desperta l'albada...
 L'estel que torna de matinada,
 Betelgheuse, em somriu
 perquè jo, des d'ella, agafo el meu sac
 de llavors i el llenço,
 i cauen totes en aquesta nit negra i buida
 i tranquil·la,
 immersa en un silenci mil·lenari.
 Però jo tinc el so
 i l'escampo, i s'omple
 l'Univers.
 I es torna roig de totes les llavors
 (bilions de llavors) que
 cauen i cauen
 i cauen...
 I s'encerclen després
 i es tornen foc
 de núvol escorredís...
 I la pols torna a néixer
 i es tornen a conformar els estels.
 I tornen a néixer i morir.
 I no hi ha estel més bonic que l'àulic,
 amb el vent a les mànegues blanques
 de la camisa amb honor i absent coll.

A.E.A.

POEMA FRASEJAT

ESTIC SÒL

Gàrgoles
 Escopiu Lliures Lliris

Esborreu la sag vessada

MUSIK

La música
 Ni s'entén
 Ni s'explica
 Ni s'ensenya
 Es capta com el perfum
 que deixa el matí
 en la rosada.

Maig 1983

Rosalía

Jaume Galmés

Rosa-
(sata-) lia

(Als qui m'acompanyaren per aquelles verdors inigualables que ompliren el cor de la Poetessa)

10

"Que yo no me he muerto, hermanos,
que la brisa que os breza
soy yo, vuestra Rosalía,
falando lengua galega".

(dels Cantares Gallegos)

Gerardo Diego

Dins el tren que fa via d'A Coruña a Santiago, unes fortes emocions anaven sacsejant la meva ànima, car, amb l'obra gallega de la Rosalía a les mans, l'esguard n'aixecava per contemplar a través de la finestrella tota l'esplendor dels prats, les valls i els cels gallecs que, gràcies a la paraula i a l'ànima immortals d'ella, cobraven un plus de bellesa.

* * *

Tot ahora, es banyava
dins les aigües del Sar
i ens llançava els amorosos dards
per entre els arbres
Apol.lo.

* * *

Rosalía de Castro
(retratada per Maside)

"Et vaig estimar tant, al.lota,
et vaig tenir tan gran amor
que per mi vares ser la lluna,
l'aurora blanca i el cel clar;
l'aigua neta de la font fresca,
la rosa del jardí de Déu;
del meu pit la tendra alenada,
la vida del meu esperit."
Talment et vaig parlar un bon dia
fent via cap a Sant Lluís,
tot aclaparat per l'angoixa,
tot encès per la passió,
al mateix temps que m'escoltaves
tot esparpallant una flor
perquè no et vés en la mirada
un reflex de traïció.
Després que sí em pronunciaries,
com a prova del teu amor,
una clavellina em deixares
que vaig guardar dins el meu cor.
Obscura flor maleïda,
saps que me'n vares fer, de mal!
Però al pas del riu a la vora,
la clavellina vaig negar...!
*El mateix caminet seguissis
que la clavellina seguí.*

Cesare Pavese (Santo Stefano Belbo, 1908-Torino, 1950)

Presentat i traduït per **Emili Traperó**

La terra i la mort (última llicència del poeta). Vindran uns ulls. O la literatura com a justificació d'una vida dolorosa, entre el record de la llibertat dels teus assolellats turons de la infantesa i el turment de l'hivern a la ciutat. Uns paisatges obsessius perquè, sota el reflex de llunes i fogueres, algú et digui: "Tu ets el teu pare", mentre penses que només creus "en allò que cada home ha esperat i sofert".

ESTIU

Hi ha un jardí clar, entre murs baixos,
d'herba eixuta i de llum, que cou lentament
la seva terra. És una llum que sap de mar.
Tu respire aquesta herba. Et toques els cabells
i en torbes el record.

He vist caure
molts fruits, colços, damunt d'una herba que conec,
amb un cop. És així com t'esveres tu també
quan tremola la sang. Mous el cap
com si al teu voltant hi hagués un prodigi d'aire,
i l'ets tu, el prodigi. Hi ha un mateix sabor
als teus ulls i al càlid record.

Escoltes.

Els mots que escoltes amb prou feines et toquen.
Al rostre calm tens un pensament clar
que et fingeix, enllà de les espatlles, la llum del mar.
Tens a la cara un silenci que prem el cor
amb un cop, i en destil·la una pena antiga
com el suc dels fruits que aleshores caigueren.

De "Treballar cansa" (1940)

LA VEU

Cada dia, el silenci de la cambra solitària
es reclou dessorre la lleu remor de cada gest,
com l'aire. Cada dia, la breu finestra
s'obre, immòbil, a l'aire que emmudeix. La veu
ronca i dolça no torna en el fresc silenci.

S'obre com l'alè de qui hi és per a parlar
i calla, l'aire quiet que mai no canvia.
I la veu és la mateixa; no trenca el silenci,
rauca i igual per sempre més en la immobilitat
del record. La clara finestra fa companyia,
amb el seu batec breu, a la calma de llavors.

Cada gest colpeja aquella calma.
Si sonés la veu, hi tornaria el dolor.
Tornarien els gestos a l'aire esbalaït
i paraules, paraules a la veu sotmesa.
Si sonés la veu, fins i tot el batec breu
del silenci que es perllonga, esdevindria dolor.

Retornarien els gestos del vacu dolor,
colpejant les coses en la direcció del temps.
La veu, però, no torna, i el murmuri llunyà
no desvetlla el record. La immòbil llum
dóna el seu alè fresc. Tothora és silenci
calla, ronc i sotmès, en el record de llavors.

De "Treballar cansa" (1938)

Coses a dir

Imatge i aeroports

Vulguem o no, la nostra societat viu i s'alimenta de la imatge. Potser en excés. Nosaltres, els consumidors, comprem un producte determinat a partir de la presentació exterior amb què ens arriba, mercè als missatges publicitaris que hem rebut, els colors i el disseny innovador que mostra. Tant és si l'interior de l'envàs és pobre, desnaturalitzat o, fins i tot, estúpid. La necessitat de consumir el producte ja ha estat creada. La imatge, en definitiva, influeix poderosament en el nostre desig. Aquest fet és conegut per publicistes i per una part de la població.

Tanmateix, no us preocupeu, perquè no voldria referir-me pas ni a la publicitat ni a les compres exagerades a què ens hem abocat. Això sí, de la imatge, entesa en el sentit de visió que nosaltres transmetem del propi espai físic i cultural que ens envolta, voldria fer esment. En altres articles, apareguts en aquesta revista, ja he encetat el tema, però ara, per ventura per mor de la meua manca d'inventiva, m'abelleix de retornar-hi. Quina imatge transmetem de nosaltres mateixos als estrangers que ens visiten? Cal tenir en compte que si la nostra societat, occidental i europea, ens agradi o no, s'alimenta d'aquestes representacions perceptives, convé no oblidar cap dels detalls que ens han de maquillar. Un d'aquests detalls són els moderns ports aeris.

Justament, s'ha esdevingut alguns cops que a l'arribada a qualque

aeroport de l'estat espanyol, acompanyat de visitants d'altres estats, s'ha produït alguna experiència de caire desagradable. Sense tenir res en contra (gairebé res en contra, matisarem) de la benemèrita guàrdia civil, voldria permetre'm, com a ciutadà d'aquest país, de suggerir-li que faci ús una mica del tacte i de la bona educació en tractar amb estrangers i nadius. Em sembla que en un país civilitzat com és el nostre no s'haurien de permetre ni crits ni insults, i encara menys als visitants que no entenen gairebé ni un dels mots pronunciats *alta voce* per senyors uniformats de gesticulacions hostils i desmesurades, situats als controls de passaports. De fet, es tracta només d'una mica de tacte, precisament per qüestions de maquillatge. Talment com fer netes les façanes. A més a més, hem de recordar que aquests amics que vénen de fora, no són únicament una font important (importantíssima, podríem dir?) d'ingressos, sinó que també arriben de països en els quals, per regla general, els uniformes policials no compareixen als aeroports, sense que per això la seguretat sigui menys manifesta.

Reconec que cadascú ha de dur a terme la feina que li pertoca. Ara bé, se sap de sempre que quan s'ha de tractar amb el públic, és necessària una bona dosi de paciència, atenció i delicadesa, i, per altra banda, si tenim llengua i mans per cridar i gesticular desordenadament, també n'hem de tenir per expressar-nos amb correcció i bones maneres. Em permet de demanar, doncs, aquestes petites dosis d'urbanitat en aquells representants tan visibles de l'estat espanyol. Aquest podria ésser un primer punt si ens proposam de transmetre una imatge positiva i moderna del país.

Pere J. Santandreu Brunet

Tal dia com avui

Josep Cortès

ARA FA 50 ANYS

* Que es va inaugurar el camp de futbol de *Son Maneta*, ran de la part dreta de la carretera de Son Servera, a l'indret del carrer de Sant Llorenç.

ARA FA 45 ANYS

* Que el governador destituï el batle Antoni Sureda Galmés, cessà el delegat Jeroni Castaño i nomenà el nou batle: Miquel Girart Femenias.

ARA FA 20 ANYS

* Que l'amo Antoni *Fai* aconseguí el primer premi al certàmen de cançons populars d'Algaida, i el *Card en Festa* el de balls, amb una mateixa.

ARA FA 15 ANYS

* Que Miquel Adrover guanyà el campionat d'Espanya de ciclisme rera moto, en la modalitat *stayer*.

ARA FA 10 ANYS

* Que el Parlament Balear va declarar Sa Punta de n'Amer Àrea d'Espècial Interès.

* Que en Guillem Nadal va fer la seva primera exposició, a Sa Pleta Freda, monogràfica sobre bicicletes.

ARA FA 5 ANYS

* Que parlaren de fer un parc ran del torrent.

ARA FA 1 ANY

* Que l'àrbitre Julián Velasco va ascendir a 2^a-B.

* Que començaren les obres de la piscina municipal.

SANT JOAN PELUT

Enguany Sant Joan Pelut va tornar ballar i botar per dins l'església i per la plaça Nova, ja que el nostre rector don Joan Font estava bé de salut i ho va poder organitzar. Al final de la ballada de Sant Joan hi va haver una mica de refresc per celebrar l'onomàstica del nostre rector.

Els dimonis no sortiren perquè el rector comanà la tasca a la revista, i aquesta no va tenir temps de cercar-los. La revista considera que això és tasca del Consell Parroquial, per tal com la missió bàsica de *Flor de Card* és informar del que passa en aquest poble.

QUIN HORROR A SA COMA

El passat 9 de juliol la platja de Sa Coma es va vestir de dol. La mar es va posar d'allò més brava i es va cobrar cinc vides estrangeres. Els turistes, quan veien la mar d'aquella forma i havent-hi bandera roja no s'havien d'haver banyat, perquè la mar és molt traïdora. El que sí falla a la platja de Sa Coma és un lloc de socorisme, ja que en tota la costa llorencina només n'hi ha un i és a Cala Millor. Això indica una manca de seguretat a les nostres platges i una manca de responsabilitat per part dels banyistes.

SANT LLORENÇ A TELEVISIÓ

Dia trenta de juny, un grup de llorencins va ser convidat al Canal 4 de televisió, en representació del poble de Sant Llorenç, amb la intenció d'elaborar un programa sobre la nostra vila.

En primer lloc, el restaurant Son Barbot va convidar els assistents al programa, el presentador i el càmera a un magnífic dinar, per tal de conversar i de preparar el programa que sobre el poble de Sant Llorenç havia d'aparèixer al canal 4 el dimecres i el divendres següents.

Seguidament, el grup es va desplaçar als estudis palmesans, a fi d'enregistrar el programa. Sembla que no hi va haver ni nervis ni esglais, i el projecte es va dur endavant, amb la delícia dels televidents.

CURSETS DE MÚSICA

Com ja és habitual, en acabar els cursos de música se celebra el fi de curs.

Enguany va esser el pati de ca ses monges, dia 1er de juliol. Tocaren i cantaren tots els alumnes que hi havien assistit. S'entregaren els diplomes i després tots plegats menjaren gelat i ensaïmada.

A aquests curssets cada any hi participen més de nins i nines que comencen. Donam l'enhorabona als professors, que són capaços d'inculcar l'amor per la música.

Guillem Nadal a REFERÈNCIES

Aquest és el títol d'una exposició que s'ha pogut visitar els mesos de juny i juliol al Casal Solleric, baix el patrocini de l'Ajuntament de Ciutat.

A aquesta col·lectiva d'artistes mallorquins s'hi podien contemplar obres de Rafa Forteza, Menéndez Rojas, Maria Carbonero, Joan March, Guillem Nadal, Joan Sastre, Bernadí Roig i Biel March.

Es tracta d'una generació de pintors joves que ens presenten en aquesta mostra les seves creacions més recents, alhora que ens apropen a temàtiques i estils ben personals que conviuen als nostres dies.

I MOSTRA D'ANIMACIÓ INFANTIL DELS PAÏSOS CATALANS

Divendres dia 14 de juliol a les vuit i mitja de l'horabaixa, a sa plaça de l'Ajuntament va tenir lloc la I mostra d'animació infantil dels Països Catalans, organitzada

pels grups *Aranyes Teatre* i el grup *Paperins*, i patrocinada pels Ajuntaments de Manacor, Sant Llorenç i Alcúdia, Sa Nostra, Ses Sitges, Transmediterrània i l'Obra Cultural Balear.

Els grups que participants en aquesta mostra foren *El Crostó*, *Els Nyitus* (Catalunya), *Paco Muñoz* (País Valencià), *Ramon Gual* (Catalunya Nord) *LLuís Gili*, i *Grup Paperins* (Illes Balears).

A part d'actuar a Sant Llorenç també ho feren a Porto-Cristo i Alcúdia. Durant els dies en què tingué lloc la Mostra, aquests grups varen esser allotjats a Ses Sitges, i segons ens han contat tots els nins i nines -i no tan nins- que hi eren s'ho varen passar d'allò més bé.

ESPORTS

Volem fer arribar aquesta petita nota de batec esportiu a tots els lectors de *Flor de Card* per solventar els rumors que corren per la vila.

Un dels que ha sorprès a molts d'aficionats llorencins ha estat el que apunta que en Pedro Caldentey *Comare* ha fitxat pel Manacor. En el moment d'escriure aquestes retxes cap de les parts interessades havia confirmat la notícia.

D'altra banda, el Cardassar de III divisió ha confirmat el fitxatge d'un porter procedent de Manacor, i d'un lateral que la temporada passada defensava la camisa del Badia. Rumors i xafarderies apunten que en Tià Nadal ha sol·licitat el fitxatge d'un davanter, goleador, i que la directiva ha temptat alguns jugadors sense tenir gaire sort.

La pre-temporada començà per als granoters a terres de Sa Coma devers l'equador del mes de juliol. Hem de dir que en Toni Servera s'ha afegit a l'equip d'en Nadal i és el que se'n cuida de la preparació física.

Passant, ara, a parlar dels tornejos de futbol i basquet 3 x 3 que s'organitzen cada any, hem de destacar que no hi ha massa sorpreses i que els equips favorits pareix que no tendran massa dificultats per passar a jugar les semifinals i finals que es disputaran per les festes de Sant Llorenç.

Si es confirma aquest altre rumor, pareix que es produirà la primera sanció greu del torneig. Serà d'un partit i per un jugador de "Cogulets 2", falta confirmar-ho. Que nosaltres recordem, seria la

primera sanció greu per un jugador durant el torneig de festes.

També hem de fer saber que se celebrà el sopar de fi de temporada del Club Bàsquet M. Guillem Galmés, la reunió peu davall taula fou al restaurant de Son Barbot. Nombrosos afeccionats volgueren celebrar els èxits amb les jugadores llorençines i s'afegiren a la festa per així donar una mica de suport als equips i encoratjar-los de cara a la propera temporada.

ARQUITECTE

A finals de juny, el nostre amic Jaume Salas, va presentar el projecte final de carrera a la Universitat Politècnica de Barcelona. El projecte fou una proposta d'àrea de serveis per a un conjunt talaiòtic de Menorca. Malgrat no hi fossin presents, sabem de bones tintes que el projecte va ser valorat de manera molt positiva per part del tribunal que s'encarregà d'analitzar-lo. Tenfem plena confiança que en Jaume presentaria un treball ben pensat i acurat, i que sabria defensar amb criteri

i coherència els seus arguments.

Esperam que els seus coneixements tècnics i el seu bon gust estètic contribueixin a millorar l'aspecte arquitectònic del nostre poble, que bona falta li fa, com ell

mateix ja va manifestar a l'estudi sobre l'evolució urbanística que es publicà al llibre de la commemoració del centenari.

**J. Domenge, J. Fullana
F. Ramon i D. Sánchez**

Els quatre clotets

1.- L'ART DE VIURE

L'altre dia em vaig topar amb una "Guia,95" que havien deixat sota la porta. Mentre la fullejava m'anava sorprenent: la tiranga d'anuncis comercials, un plànol incomplet i marruller de Cala Millor a les pàgines centrals, una contraportada amb les dades normalitzades de l'Ajuntament i un *San Lorenzo* a la portada.

No vaig saber localitzar ni el director, ni el dipòsit legal, ni la casa impressora. Està bé. Editant una perla d'aquestes algunes vegades a l'any potser una bona manera de fer duros. Ho diré a en Pep. Sempre es poden aprendre coses.

Certament, quan som conscient que he necessitat suplir la falta de vivor personal i enginy amb hores i més hores de feina. Quan pens que totes les metes m'han costat esforç i suor, és quan amb un irònic somriure- més admir la capacitat que tenen algunes persones de viure de l'aire.

Es important dominar els fils de l'art de viure.

3.- CANVI D'OPINIO

Hi ha que veure amb quina rapidesa canvia la gent d'opinió. Segons comentaris, ningú no volia en Mateu com a batle. Pocs dies després molts feren un alè quan en Mateu va ésser el batle.

Un altre tema per a la reflexió.

2.- ELEGIR PER GOVERNAR

En Pere Riera, que des d'aquell temps del Centre d'Esplai sé que és una persona sàvia i de seny, em comentava, l'altre dia, que és evident que si una persona vota és perquè vol que aquells a qui ha votat estiguin en el *poder* i no en l'*oposició*. Per tant, es tracta d'arribar a acords i pactes perquè almanco part del programa que has votat es pugui dur a terme.

Una idea que em va fer pensar.

4.- VA DE BROU

Cañellas i les seves històries.

González i les seves.

Europa, els serbis i les seves barbaritats.

...

I aiximateix n'hi ha de brou pel món.

Guillem Pont

NAIXEMENTS

Dia 18 de juny va néixer a Son Carrió en David López Vilchez, fill de n'Antonio i na Francisca. Enhorabona.

El dia 20, en el Rafal Sec, de Son Carrió, va comparèixer n'Antònia Alvarez-Ossorio Mascaró, filla d'en Xavier i na Maria. Enhorabona.

Dia 22, a Sa Coma, va néixer n'Estefania Moll Dahl, filla d'en Vicente i na Gudrum. Salut.

El dia 25, també a Son Carrió, va néixer en Francesc Xavier Riera Juan, fill d'en Bartomeu i na Joana Maria. Enhorabona.

I, finalment, en José Manuel i na Marfa del Carmen, residents a Sa Coma, tingueren un fill el dia 26 i li posaren per nom David José. Salut.

DEFUNCIONS

Dia 19 de juny va morir una alemanya a la nostra zona costanera, na Barbara Beate Graffelder. Al Cel sia.

El 4 de juliol va tocar el torn a un austríac, en Rudolf Muller. Descansi en pau.

Dia 9 de juliol es va esdevenir a Sa Coma el desastre de la temporada: cinc alemanys perderen la vida ofegats per mor del temporal, tres d'ells pertanyents a la mateixa família. Tots els diaris i televisions nacionals es feren ressò de la notícia, i també els alemanys *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, *Die Welt*, *Frankfurter Rundschau* i *Süddeutsche Zeitung*, a més de la cadena de televisió *ARD*.

Gairebé tothom va destacar la imprudència dels banyistes, que no feren cas de la bandera roja, i la poca vigilància i seguretat de què disposen la majoria de les platges de Mallorca. A conseqüència d'aquest fet es va denegar la utilització a Sa Coma de la bandera blava que atorga la Comunitat Econòmica Europea.

L'Ajuntament, Costes i el concessionari, REDO SA, estan fent gestions per veure com solucionen el problema, que en principi es presenta com-

plicat per esser l'única platja de l'estat l'explotació de la qual no ha estat concedida per l'ajuntament.

Dia 29 de juliol ens va deixar na Margalida Sancho Planisi, *Figona*, que havia aconseguit arribar als 98 anys.

Que la vegem en el Cel.

NOCES

Dia 23 de juny es casaren al jutjat de Sant Llorenç na Rosa Marfa García López, granadina, i n'Enrique Pilares Góngora, sevillà. Enhorabona.

Dia 15 de juliol tinguérem dues nocces. La primera fou entre el llorenç Miquel Sansó Sansó i na Joana del Carmen Sánchez Gómez, natural de Huelva. La més cordial enhorabona.

La segona va esser entre n'Aurelio Pérez Roig, de Manacor, i na Maria Anselma Gallego Miró, de Las Palmas de Gran Canaria. Salut.

COMUNIONS

Dia 8 de juliol compregaren en Joan

i na Isabel Galmés Riera. Enhorabona.

També reberen la primera comunió na Bàrbara i en Lluís Parra Pont, fills de Maria Magdalena Pont. Salut.

En Jordi Morey Riera va combregar el dia 9 de juliol. Enhorabona.

Isabel Nicolau i Aina Simonet

Xeripa

Venc moto Yamaha TZR 80, amb només 18.000 km.

Informes: Marc Cortès * Tel 569119

Centre Coordinador de Biblioteques

NOVETATS DE L'ESTIU 95

- * Gala, Antonio
Más allá del jardín
Planeta
- * Gimferrer, Pere
Dietari (1979-1980)
Edicions 62
- * Martí i Pol, Miquel
Un hivern plàcid
Edicions 62
- * Muñoz Molina, Antonio
Ardor guerrero
Alfaguara
- * Sampedro, José Luís
Real sitio
Destino
- * Segura, Miquel
Les illes inoblidables
Les edicions de Bitzoc
- * Tavani, Giuseppe
Breu hist. de la llengua catalana
Edicions 62
- * Bosc, Xavier
La màgia dels Reis
La Galera
- * Carbó, Joaquim
L'honor de Fazel Madani
Columna
- * Hinton, Nigel
L'accident
La Galera
- * Miralles, Marcel
Elemental, estimat Watson
La Galera

- * Rauprich, Nina
A l'ombra de Xiva
Cruïlla
- * Serra, Màrius
Tres és massa
Columna
- * Galeon, Henri
El gat
Cruïlla
- * Ventura, Piero
Las casas
Everest

LLIBRES D'IMAGINACIÓ

- * Garreta/Cebrián
Els béns de Gal.les
Galera
- * Ross, Tony
Doncs jo vull ser...
Cruïlla
- * Riba, Cèlia
L'illot del vell marf
Abadia de Montserrat
- * Dalmasses/López
El cargol cuataronja
Abadia de Montserrat
- * Carranza, Maite
Esfuma't, Gaudenci!
Cruïlla
- * Verdaguer, Jacint
Rondalles
Abadia de Montserrat

LLIBRES DE CONEIXEMENTS

- * El foc, amic o enemic?
Cruïlla
- * La música i els seus instruments
Cruïlla
- * Viatge per l'univers
Cruïlla
- * El teu menjar
Plaza y Janés
- * Dinosauris
Plaza y Janés
- * Insectes i aranyes
Plaza y Janés

HORARI D'ESTIU

- * Juliol
De dilluns a dijous
De 9 a 12
- * Agost
Tancat
- * Setembre
Fins al començaments d'escola:
Igual que el juliol
Després:
Els capvespres

Maria Bel Pont

Centre de vacances de Sant Llorenç

151 NINS I NINES INICIEN LES ACTIVITATS DEL CENTRE DE VACANCES DE L'AJUNTAMENT DE SANT LLORENÇ

Dia 3 de juliol el centre de vacances de Sant Llorenç va obrir les portes als 151 nins i nines de Sant Llorenç, Son Carrió i Sa Coma que s'havien inscrit per tal de passar un mes de juliol ben divertit.

Les activitats comencen a les 9 del matí i acaben a les 2 de la tarda. Durant aquest temps els infants de 3 a 12 anys realitzen diferents tallers, entre els qual podem citar: papiroflèxia, màscares, ceràmica, jocs d'anglès, animació, fotografia, etc.

Dues vegades per setmana van a la piscina municipal, on dos monitors fan jocs a l'aigua i natació, i cada divendres se surt del Centre per anar d'excursió. Divendres passat els més petits s'ho passaren d'allò més divertit al parc prehistòric, on venen els famosos dinsaires, i els més grans anaren a fer una visita als Calderers.

Està previst dur-los també un dia a la platja i acabar el mes amb una festa infantil.

L'objectiu del centre de vacances és potenciar la utilització creativa del temps lliure, intentant al mateix temps

reforçar els hàbits d'autonomia personal, de convivència i de treball en grup.

Per tot això també es fa l'hora del berenar, on els nins i nines a mig matí

berenen al menjador del centre, i on el grup encarregat, segons el torn establert, posa la taula, prepara el menjador i després retira els plats i els tasses i els neteja a la cuina.

En el centre es respira un aire de vacances molt diferent al que es respira dins les escoles, els infants van d'un taller a l'altre amb l'animació pròpia d'un temps de vacances relaxat, amb la seva gorra sempre posada, cada grup duu la gorra d'un color diferent. Caparrins grocs, verds, blancs i vermells es ballaruguen amunt i avall del centre, passen per la biblioteca, van a la zona d'esbarjo o juguen al pati, vora els nins de l'escoleta dels més petits

El centre de vacances està organitzat pel personal tècnic de l'Àrea Socioeducativa i Cultural i subvencionat per l'Ajuntament. Monitors titulats, professores i psicòlogues intenten que el mes de juliol sigui per als nins i nines del terme un mes diferent al de la resta de l'any.

Maria Isabel Sanxo i Orell

NO a les proves nuclears i a l'energia nuclear

Manifestem el nostre rebuig i la nostra total indignació per la decisió presa pel president francès Jacques Chirac de reprendre les proves nuclears al Pacífic la propera tardor, perquè constitueixen, en el cas de produir-se, un greu atemptat i un total despreu a la vida humana i a la d'altres espècies vives, i una salvatge i nova agressió al medi ambient, ja tan malmès i contaminat.

Al mateix temps, condemnem les agressions i repressió sofrida per les persones i organitzacions que s'oposen a aquesta decisió de bogeria, i mostrem el nostre suport incondicional a totes aquelles iniciatives que protesten per aquest fet inclassificable.

Davant algunes iniciatives de campanyes aparegudes de boicot a productes francesos en resposta a aquesta decisió, volem precisar que abans de seguir-les caldrà assabentar-se que corresponguin a productes i companyies vinculades o que donin suport a la reanudació de les proves nuclears, perquè no es posi tot en un mateix sac, com si tota la societat francesa estàs d'acord amb aquesta decisió. Nosaltres pensem que els sectors relacionats amb l'agricultura biològica no tan sols no hi tenen res a veure, sinó que fins i tot hi estam en contra.

Sant Llorenç, juliol de 1995

Horticultura ecològica escolar i familiar

Maria Bel Sanxo i Orell

El centre d'Adults de l'Ajuntament de Sant Llorenç ha organitzat per primera vegada dos cursos sobre agricultura ecològica, al qual hi han assistit 40 persones d'entre 20 i 60 anys.

La part teòrica la va impartir en Tomàs Martínez, mestre i president de l'associació per al foment de l'agricultura ecològica (AFAE), i la part pràctica en Gaspar Caballero, horticultor i jardiner, creador del sistema de "parades en crestell" i secretari de l'AFAE.

Segur que, com jo mateixa fa un temps, hi haurà molta gent que es preguntarà, quin sistema és aquest que ha creat en Gaspar, és eficaç?, és nou?, segur que funciona a qualsevol lloc?... Totes aquestes preguntes les vaig fer a Gaspar el primer dia que va venir a Sant Llorenç i Son Carrió per anar a veure els terrenys on faríem la sembrada.

La veritat sia dita, tenia molt bones referències d'ells com a professors, però també sabia que la gent que s'havia inscrit al curs esperava molt de dos dies de classe.

En Gaspar em va mostrar el material que donaria als alumnes i la maqueta d'un llibre nou que encara no ha sortit a la venda, fruit dels seus devuit anys d'experiència dins el camp de l'agricultura ecològica. Va començar amb aquest tipus d'agricultura a una finca de Costitx, anomenada *Sa Faixeta*. El llibre està ple de fotografies de les parades fetes pels alumnes dels cursos que ha fet, tant amb els escolars -es veuen nins petits cuidant amb esment les seves herbes aromàtiques-, o a adults amb problemes, regant o collint les seves tomàtiques.

Vaig quedar sorpresa que s'hagués cuidat tant la part didàctica: no sols s'explicava el sistema sinó que pas a pas un principiànt podia posar en pràctica el sistema d'en Gaspar. Segons ell, qualsevol persona pot apli-

car-ho i funciona; de fet, ell ens va mostrar després diapositives on es podia comprovar.

Com ell diu al llibre, el mètode de les parades en crestell sorprèn per la seva senzillesa i eficàcia. És tan fàcil com agradable obtenir hortalisses ecològiques en un mínim espai de terra, un mínim de consum d'aigua i un mínim treball de sembra i manteniment.

Cinc coses són fonamentals, segons en Gaspar:

1.- No trepitjar la terra on s'hagi de cultivar, per això deixarem un caminet de 50 cm envoltant cada parada en crestell.

2.- Humitat constant, amb el sistema de rec exsudant, la cobertura de compost i la sembra més densa.

3.- Un cicle de rotació de quatre anys, consistent en traslladar (rotar), cada any i en cada una de les parades, les respectives plantes de les diferents famílies botàniques que, en un principi, en dissenyar l'hort, haguem decidit plantar-hi, fins a completar el cicle quadriennal, i així successivament.

4.- El compost com a millor aliment que podem donar a la terra, els fems de bassa, segons ell, són els millors.

5.- La sembra s'efectua més densament del que l'horticultura tradicional estableix, les plantes tan sols necessitaran l'espai just per al seu creixement. Plantar aromàtiques i flors entre les bigades de les parades en crestell i

envoltant l'hort, com més millor.

Vàrem fer en un capvesprç tota la part teòrica, i el dissabte matí anàrem a preparar el terreny i a sembrar. Els resultats de la feina feta es poden veure al jardí de davant l'escola petita de Son Carrió i a la finca de l'Ajuntament anomenada *son Palmera*.

A la fotografia podeu veure com quedaren les parades. Una vegada realitzat el curset, els alumnes de tercer i quart de l'escola Mestre Guillem Galmés s'han cuidat molt bé d'anar a regar quan acabaven l'escola, amb en Pep Ferragut i na Magdalena Bibiloni, ambdós coneixedors del sistema i mestres convincuts, com jo mateixa, de la necessitat de transmetre als infants l'estimació per la terra si volem fer entre tots un món més sà i natural.

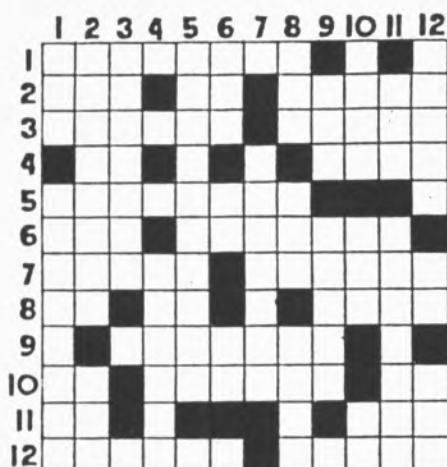
A les parades no s'hi tira cap tipus d'adob més que el fems, i tampoc no s'esquitxa de cap tipus de pesticida, ja que aquests el que fan és rompre el cicle de la vida.

Si algú vol més informació sobre el tema, al carrer Major núm. 7, seu de l'àrea Socioeducativa i Cultural de l'Ajuntament, tenim adreces i articles que tal vegada siguin del vostre interès si us animeu a provar-ho.

Està previst que l'any que ve tornem a fer algun curs; si hi estau interessats, a finals d'octubre passau pel centre i us direm els dies en què es farà.

MOTS ENCREUATS

Horizontals: 1.-Demostrar per una cosa una viva aprovació. Símbol del carboni. Cent. 2.-Arrel. Conjunció disjuntiva. Plaça pública en les ciutats de l'antiga Grècia. 3.-Acció de tramar. Breu composició musical. 4.-Mascle de l'oca. Símbol del nitrogen. Cent romans. Peça espanyola d'una casa destinada a congregar-s'hi moltes persones. 5.-Adhesiu. La quinta. 6.-Al mateix nivell. Passar per una progressió melòdica regular d'una nota a una altra. 7.-Sentència antiga. Circumstància oportuna. 8.-Aliment. El principi d'atalaiar. Cinquanta. Liliàcia de bulb gros emprat com a diürètic. 9.-Símbol de l'oxigen. Trau sobreposat cosit a la vora d'un mantell. Nom de lletra. 10.-Pronom. Repetir. Nota musical. 11.-Terminació verbal. La quarta. Consonant. Nom de diferents plantes del mateix gènere que l'all cultivat. 12.-Dit del qui comet un rapte. Esgarrapada, grapada.

Verticals: 1.-Filat de pescar que es para a certa distància de la riba i s'acosta després en terra per mitjà de dues cordes lligades als seus extrems. Anar a grapes. 2.-Calderada. En aquest moment. 3.-Extensió d'aigua que ocupa una depressió de la terra, de menors dimensions que un llac. La primera. Símbol del fósfor. 4.-Vocal. Mil. Consonant. El qui estava condemnat a remar a les galeres. 5.-Qualitat d'unànime. Nom de lletra. 6.-L'amplària d'un dit presa com a mida. Negació. Pronom. Consonant. 7.-Símbol del iode. Lloc on hi ha molts de còdols. 8.-Branca tallada d'un arbre. En certs guisats, la part líquida substanciosa i condimentada que acompanya les viandes cuinades. Mamífer rosegador. 9.-Ca. Envernissar amb laca. Consonant. 11.-Bata, esp. la que usen els

escolans. Mamífer solípede més petit que el cavall. Terminació verbal. 11.-Part inferior d'una planta, generalment enfonsada a terra. Rentamans. 12.-Amagatall. La quarta i la primera. Al rev., porció de terreny que no presenta grans elevacions i depressions.

Solucions

Horizontals: 1.-Aplaudir. C. C. 2.-Rel. Ni. Agora. 3.-Tramat. Motet. 4.-Oc. N. C. Sala. 5.-Glutinós. U. 6.-Ran. Modular. 7.-Adagi. Ocasíó. 8.-Pa. At. L. Ceba. 9.-O. Alamara. E. 10.-Na. Iterar. La. 11.-Ar. O. T. All. 12.-Raptor. Arrap.

Verticals: 1.- Art. Graponar. 2.-Perolada. Ara. 3.-Llacuna. A. P. 4.-A. M. T. Galiot. 5.-Unanimitat. 0. 6.-Dit. No. Me. R. 7.-Codolar. 8.-Ram. Suc. Rata. 9.-Gos. Lacar. R. 10.-Cota. Ase. Ar. 11.-Rel. Ribella. 12.-Catau. Oa. Alp.

BROU DE LLETRES

A C O M A N I D T N A I
B D R C A I L I A M I D
D I L U I R J L R A D L
I I T O R E F E G H I A
G S L J P O D T A L N T
E R T E K C L A C I O A
S P S T M P E N A M S C
T Q D E B A R T T O A I
I D C I C R C I D T U O
U I T A T A L I D B R C
O L A C S F B G H K E R
R U D I G I T A L I J P
S V D E O C M N P L Q D
T I T Z R A N A M I D F

Dins aquest brou de lletres, si cercau bé, hi trobareu deu mots que comencen amb "DI".

Solució

Dinosaure, dimanar, diluvi; diluir, dilema, dinamo, digestiu, digital, diletant i dilatatiu.

Maria Galmés

Telèfons

Ajuntament	56 90 03
	56 92 00
Polícia municipal	56 94 11
Polícia nacional	55 00 44
Guàrdia Civil	56 70 20
Casa de Cultura	56 90 83
Unitat Sanitària	56 95 97
P.A.C. Son Servera	56 71 68
Ambul. de Manacor	55 42 02
Son Dureta	28 91 00
Escola	56 94 83
Bombers	55 00 80
C. Roja (ambulància)	20 01 02
Jutge	56 90 46
	56 95 53
S.M.O.E.	56 95 49
Ca Ses Monges	56 90 83
Funerària	52 60 53
GESA (oficines)	55 41 11
GESA (avaries)	84 33 33
Grua	55 03 44
Hisenda	55 35 11
Teatre de Manacor	55 45 49
Parròquia	56 90 21
Oficina atur	55 20 81
Telèfon de l'esperança	46 11 12

Joieria Femenias

llistes de noces
objectes de regal

Rector Pasqual, 8
Tel. 569072
Sant Llorenç

Ca'n Xesc

Estació pluviomètrica B-480

Sant Llorenç

Màxima	31
Mínima	9
Mitja	20'4
Màxima mitja	25'8
Mínima mitja	15'1

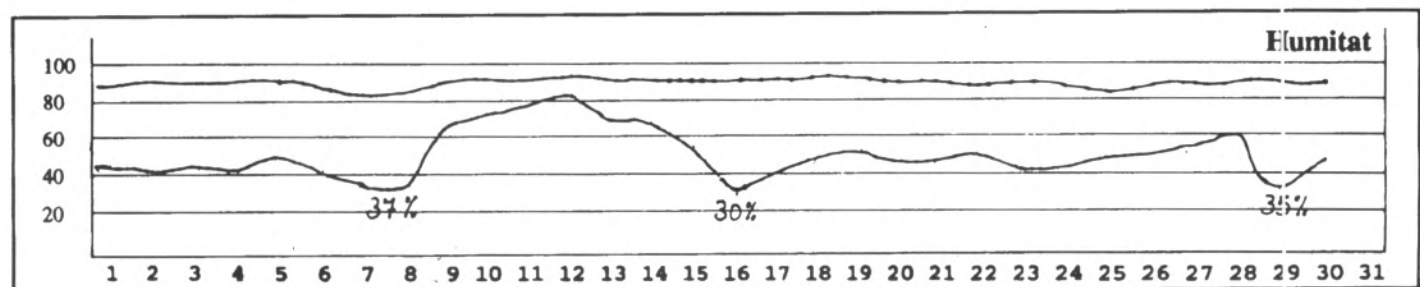
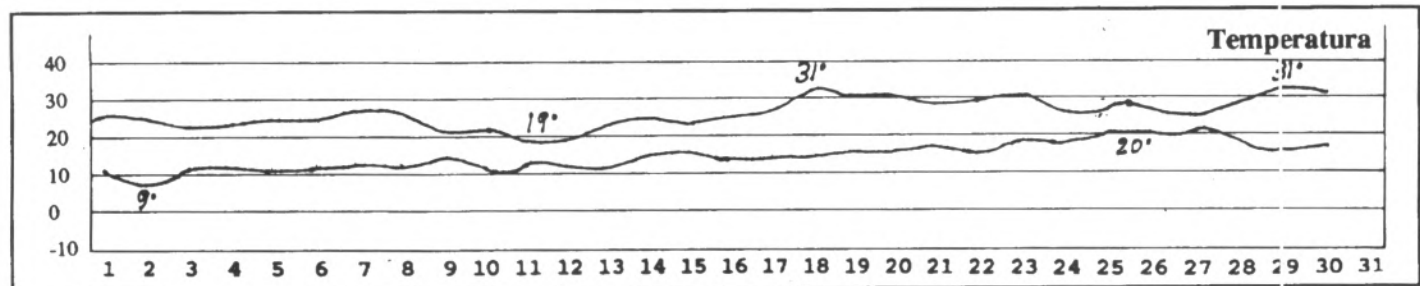
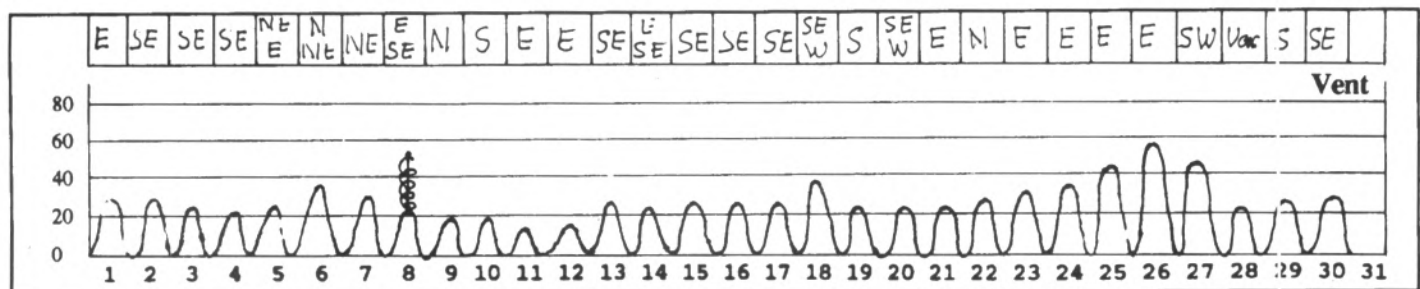
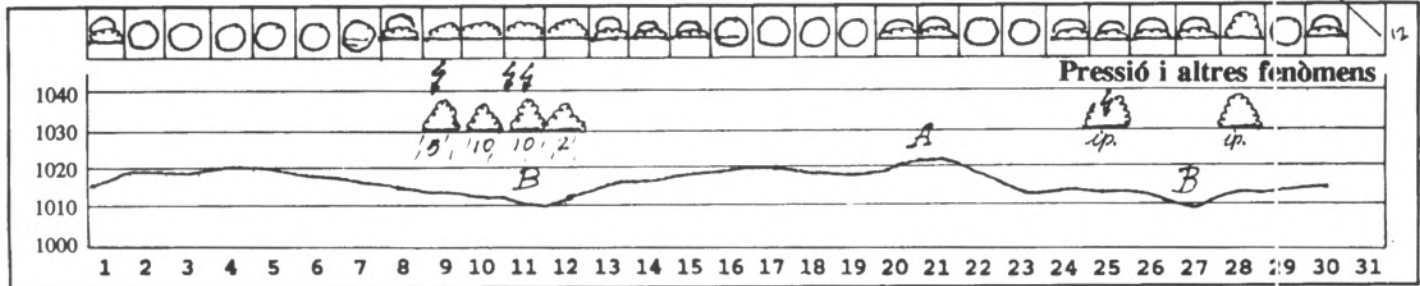
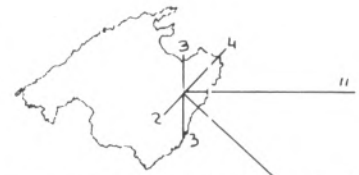
Resum comparatiu del mes de juny

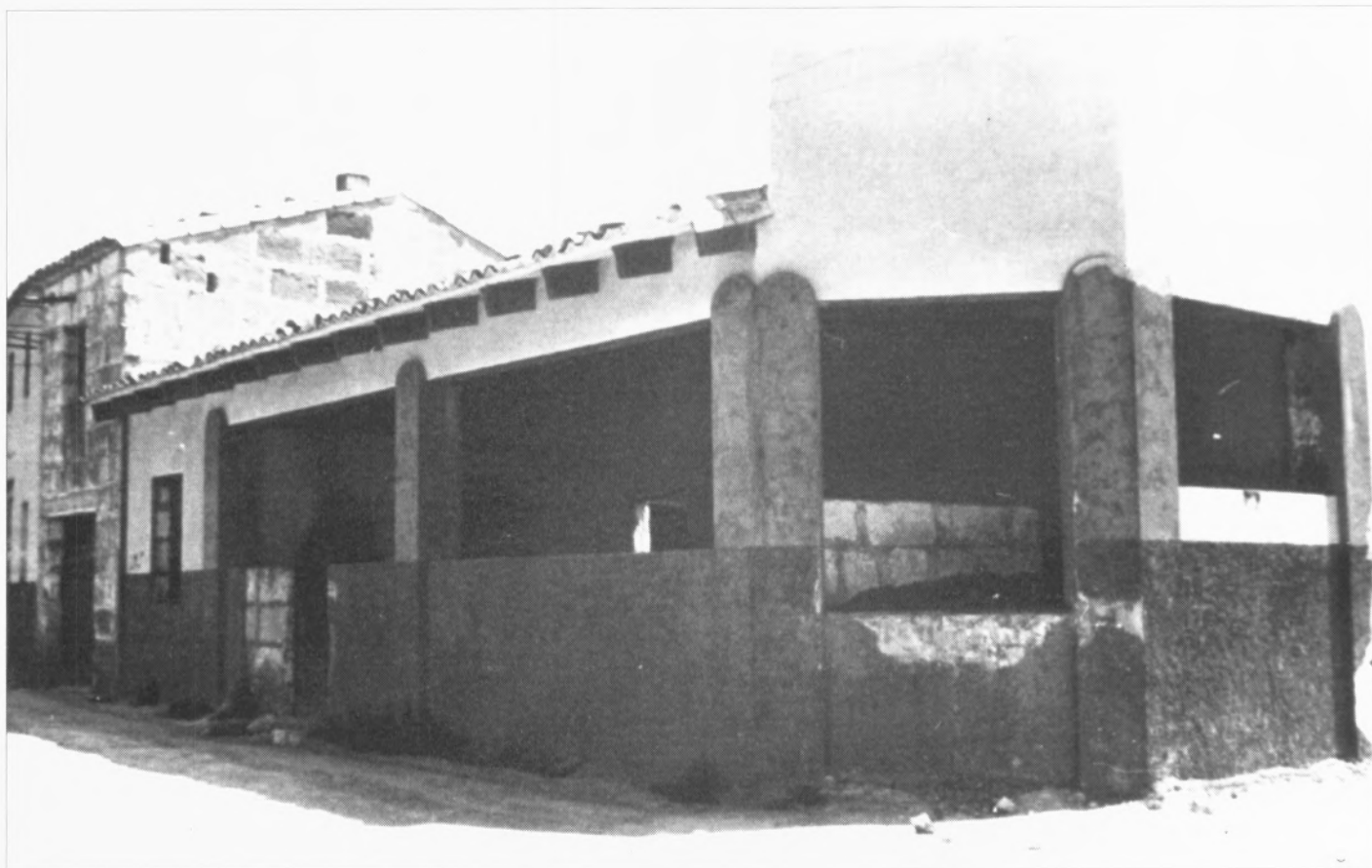
	1994	1995
Boires	-	1
Tempestes	-	4
Calabruixades	-	-
Pluja (l/m2)	2'5	267
Dies de cel serè	12	12
Dies de cel cobert	1	6
Dies de cel nuvolat	9	12
Gelades	-	-
Pluja acumulada any	111'1	100

Col.laboradors

Ses Planes (Ca'n Toni)	19
Son Vives (Ca'n Pedro)	32
Son Roca	25
Sa Fontpella	21'5
Sant Llorenç (Ca'n Xesc)	26'7
Son Sureda (Ca'n Tomeu)	32
Son Costes (Ca'n Salvador)	

Des d'on ha bufat el vent

La casa del darrera, i encara amb la paret referida, és l'única semblança entre les dues fotografies, separades per 35 anys.

I això que totes dues tenen relació amb la salut pública: la primera -el pès-, teòri-

cament se'n cuidava que les matances es duguessin a terme tal com assenyalaven les ordenances; la segona -la unitat sanitària-, acull els metges i els malalts d'avui... segons quins dies i a segons

quines hores, que aquest és un tema que encara no hem acabat de solucionar a gust dels llorencins.

Cortès (text) i Santandreu (foto)
(Fotografia cedida per la biblioteca)

